

זהו כהתא בנה זמני

מס' גיטין לד':

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמעון דוב זצ"ל
והגהגו החשובה מדת ח'יה שרה בת ד' אריה ע"ה תגצ.ב.ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ב' - "אמר אל הכהנים" (ויקרא כ"א) ~

בג. רבנו הק' מפרש מאמר חז"ל (ב"ב עג:): אמר רבה בר בר חנה: זמנא חדא הוא קאזלינן בספינתא, וחזינן
ההוא פּוּרָא דיתבא ליה חלתא אנבא, וקדחא אנמא עלויה, סברינן יבשתא הוא, וסלקינן ואפינן ובשלינן
אנבת, וכד חם גביה אתהפך, ואי לאו דהוה מקרבא לספינתא הוה טבעינן (עי' בגליון הקודם הביאור איך
שרבנו הק' מבאר תורה זו לפי"ז) איך רבנו הק' מבאר המילים "ואי לאו" וכו'?

ואי לא הוה מקרבינן לספינתא - היינו למעני למעני אעשה זאת (ישעיה מ"ח), כדאיתא במדרש (ויקרא פ' כ"ז)
"מי הקדימני ואשלם לו, מי עשה לי מזוזה קודם שנתתי לו בית וכו', נמצא שכל מעשים טובים שלנו וכל התפילות,
הכל מאיתו, ואין ראוי לחשוב לקבל שכר על שום דבר, ואע"פ שנראה שע"י תפילתינו ותורתינו יהיה הגאולה,
אעפ"כ צריכינן אנחנו לחסדו, שבחסדו יגאל אותנו, - וזה אי לא הוה מקרבת ספינתא - זה בחי' "חסד" כמו שאמרו
חז"ל הספנין רובן חסידים, אי לא חסדו טבעינן ח"ו בגלות.

כד. איך רבנו הקדוש מפרש הפסוק "אמור אל הכהנים" לפי מאמר זה?

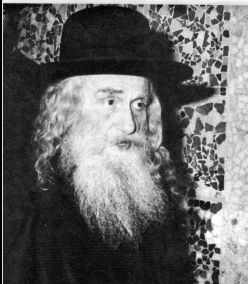
וזה פירוש "אמור אל הכהנים" בחי' תפילה, כמו שכתוב (דברים כ"ו) "את ה' האמרת היום", "כהנים" הם
בחי' תורה, בחי' נשמות כנ"ל, (מה שרבנו הק' מבאר שכל התורה שאדם לומד לשמור ולעשות כל האותיות הם
ניצוצי נשמות והם נתלכשים בתוך התפילה וכו' עי' באות ו') כמו שכתוב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה וכו',
"אהרן" - בחי' משפט, כמו שכתוב (שמות כ"ח) "ונשא אהרן את משפט בני ישראל", כי צריך להביא כל התפילות
לבחי' "משה משיח", והוא יקים את המשכן, וזה פירש רש"י "להזהיר גדולים על הקטנים" - היינו "צדיק הדור",
שהוא בחי' "משה" מאור הגדול, יזהיר ויאיר את התפילה, שהיא בחי' מאור הקטן.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי ישראל אלתר זי"ע ועבי"א - בעל ה"בית ישראל"

(ליום היארצייט - ב' אדר)

נהג ללמוד בספה"ק "ליקוטי מוהר"ן".

המשב"ק סיפר, שה'בית ישראל' עשה לו הרבה סימנים בספה"ק "עלים
לתרופה" - מכתבי מוהרנ"ת.

ה"בית ישראל" ציוה לאחד לומר "תיקון הכללי" - כסגולה להנצל מהרהורים.

פעם הגיע אחד מחסידי ברסלב לביהמ"ד דחסדי גור כדי למכור שם ספרי

רבנו מוהר"ן, ניגש אליו יהודי אחד וגירשו מביהמ"ד, משהבחין בכך ה'בית ישראל', הלך אחר האברך

וקנה ממנו את כל הספרים...

בה. איך רבנו הק' מפרש הפסוק "לנפש לא יטמא בעמיו"?

"ולנפש לא יטמא בעמיו" היינו ע"י שמירת הברית כנ"ל כמובא בזוהר "עיקרא דיצרא בישא על ערין" והוא עיקרא דמסאובנא? ", וכשישמור הברית זוכה לבחי' תפילה כנ"ל וזוכה לבחי' "ותהלתי אחטם לך", כי עיקר הרוח תלוי בטהרה, כמו שאמרו רז"ל (סוטה מח.) "משבטלה הטהרה בטלה הריח", כמבואר מעשה בגמ' (שם מט. שאמר "ריחא דחונניתא אני מריח", "אמר ליה בני טהרה יש ביך".

דברות קודש ממורינו הרב שליט"א על תורה זו

נהיה יהודים פשוטים כשרים, לא נפגום בברית, לא נסתכל על מה שאסור להסתכל, אז המוח יהיה קדוש, המוח יהיה טהור. צריכים לקבל את הנוקבא דפרדשקא "לנפש לא יטמא בעמיו" שום טומאה. צריך לקבל את הרוח של משיח.

הרבי אומר בתורה ע"ח שלכל אחד יש רוח של משיח. לכל יהודי ויהודי יתן עוז למלכו. שכל אחד יקבל מהמשיח שלו וילך לאט לאט מדרגה לדרגה. לכל אחד יש בחינה של משיח ומי שצדיק יש לו התגלות משיח. לכל יהודי יש בחינת משיח. ...

כאן בתורה ב' הרבי מדבר על הרוח של משיח, הרבי מדבר על נוקבא דפרדשקא על הרוח של משיח שמקבלים את זה על ידי התפילה. שזה להזהיר גדולים על הקטנים. זה המאור הגדול והמאור הקטן. והרבי מדבר מיוסף הצדיק שיוסף כלכל את ביתו לפי הטף.

הרבי מדבר פה על יוסף שיוסף זכה לכל הבחינות האלה, כי יוסף זה היה בחינת משיח הוא משיח בן יוסף. והרבי מדבר פה על יוסף הצדיק, יוסף הצדיק שמר את הברית כדי להיות בנסיונות במשך י"ב שנה בנכר. זה אף אדם בעולם לא יכול לעמוד חוץ מיוסף הצדיק. אז הוא זכה לשלימות הברית כל יום כל יום כל יום בלי הפסק בלי מנוחה של שניה בבוקר ובערב.

אבל קודם הרבי אומר אתה חייב להיות נקי מפגמי ממון. אין לך שום תביעה של ממון משום אדם בעולם. אתה יצאת גם מהספיקות של התביעות.

אתה שלם בקדושת הברית עכשיו מתחיל הבחינה של יוסף הצדיק. הבחינה של משיח שמנוקבא דפרדשקא משיך רוחא דחיי למשיח. שמי שיזכה לרוח חיים זאת הוא יזכה להמשיך את הרוח של תחיית המתים. או יקבל את הרוח מהנקב השני של הפרדשקא של עתיק יומין זה תחיית המתים.

ספר "אש מוהר"ן" עמוד ל"ז

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכה פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון הצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת הצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון הצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו
וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

~ הודעה חשובה ~

אפשר לראות את הצדיק כל לילה בתפילת מעריב בשעה 8.00

וכן בשבת קודש בכל התפילות בביהמ"ד ברח' עידו הנביא

(הכניסה לנכרים מכביש מס' 1).

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת משפטים ~ ל' שבט תשפ"ד ~ גליון תמ"ח - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

הביטול שביטלו ממלאכה כל ימי חליו - עפ"י ספר זכרון, ועי' עוד שי למורא ע"פ משכיל לדוד.

פ.ה. איך משלם לו דמי ביטול מלאכתו?

אם קטע ידו או רגלו, רואין ביטול מלאכתו מחמת החולי כאילו הוא שומר קישואין (שהיא מלאכה שאפשר שתעשה בלי ידיים ורגלים - עפ"י ספר זכרון), שהרי אף לאחר החולי אינו ראוי למלאכת יד ורגל והוא כבר נתן לו מחמת נזקו דמי יד ורגל שנאמר (להלן בפסוק כ"ד).

פ.ו. "ורפא ירפא", מה משמיענו בזה?

כתרגומו - ישלם שכר הרופא (-לשון התרגום - ואגר אסיא ישלם), (עי' שי למורא).

פ.ז. "וכי יכה איש את עבדו או את אמתו" וגו', באיזה עבד מדובר כאן?

בעבד כנעני הכתוב מדובר.

פ.ח. או אינו אלא בעברי?

תלמוד לומר (להלן פסוק כ"א) "כי כספו הוא", מה כספו קנוי לו עולמית אף עבד הקנוי לו עולמית.

פ.ט. והרי הוא בכלל "מכה איש ומת" (להלן פסוק י"ב), (וא"כ למה הוצרך הכתוב ללמד לנו שוב שהמכה עבדו חייב מיתה)?

אלא בא הכתוב והוציאנו מן הכלל, להיות נדון בדין יום או יומים, שאם לא מת תחת ידו ושהה מעת לעת פטור, (משא"כ מה שכתוב "מכה איש ומת" אפילו מת אחרי שנה, כל שמת מחמת המכה חייב - עפ"י משכיל לדוד).

צ. "כשכט", באיזה שבט מדובר כאן?

כשיש בו כדי להמית הכתוב מדובר כאן.

צ.א. או אינו אלא אפילו אין בו כדי להמית?

תלמוד לומר בישראל (במדבר ל"ה י"ז) "ואם באבן יד (גירסת רא"ם או בכלי עץ יד) אשר ימות בו הכהו", והלא דברים ק"ו ומה ישראל חמור (שאינן בו דין יום או יומים) שבפסוק כ"א - עפ"י מכילתא פ"ז) אין חייב

פ.ו. "וכי יריבון אנשים", למה נאמר? (הרי לענין תשלום נזק אם הכה איש את רעהו נאמר להלן בפסוק כ"ד וכן בספר ויקרא "עין תחת עין" וגו')?

לפי שנאמר "עין תחת עין" לא למדנו אלא דמי איבריו, אבל שבת ורפוי לא למדנו, לכך נאמרה פרשה זו.

פ.א. וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות "ונפל למשכב", מה הכוונה?

ונפל למשכב - כתרגומו "ויפל לבוטלן", לחולי שמבטלו ממלאכתו, (ואפילו אינו נופל למשכב, והכתוב כינה את ביטול המלאכה בשם "ונפל למשכב" מפני שדרך החולים תמיד ליפול למשכב - עפ"י באר מים חיים ור"א מזרחי).

פ.ב. "אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו", מה הכוונה?

על משענתו - על בוריו וכוחו, (ועל משענתו אין פירושו על מקלו שלא בזה "ונקה המכה" - עפ"י גור אריה. וכינה הכתוב את בוריו בשם "משענתו", דרך משל כי כמו שהמשענת מחזיקה את הנשען ככה כח האדם מחזיק את בעליו - עפ"י ר"א מזרחי, ועיין שם בשם המכילתא דוגמאות לפסוק הזה).

פ.ג. "ונקה המכה", וכי תעלה על דעתך שיהרג זה שלא הרג?

אלא ללמדך כאן שחובשים אותו עד שנראה אם יתרפא זה. וכן משמעו, כשקם זה והלך על משענתו, אז וניקה המכה, אבל עד שלא יקום זה לא נקה המכה.

פ.ד. "רק שבתו יתן" וגו', מה הכוונה?

ביטול מלאכתו מחמת החולי, (פירוש: אחר שישלם לו דמי האיבר שחיסרו, צריך לשלם לו דמי השבת והוא

עליו אלא א"כ הכהו בדבר שיש בו כדי להמית ועל אבר שהוא כדי למות בהכאה זו עבד הקל (שיש בו דין יום או יומים" - עפ"י מכילתא הנ"ל) לא כל שכן.

צב. "נקם ינקם", באיזה מיתה הורגים אותו?

מיתת סייף (סנהדרין נב: מכילתא פ"ז).

צג. מהיבן לומדים זאת?

וכן הוא אומר (ויקרא כ"ו כ"ה) "חרב נוקמת נקם ברית".

צד. "אך אם יום או יומים יעמוד לא יוקם", אם על יום אחד הוא פטור, על יומים לא כל שכן?

אלא יום שהוא כיומים - ואיזה, זה מעת לעת.

צה. "לא יוקם כי כספו הוא", מה משמיענו בזה?

הא אחר שהכהו, אע"פ ששהה מעת לעת קודם שמת חייב.

צו. "וכי ינצו אנשים" וגו', במה מדובר?

וכי ינצו אנשים - זה עם זה, ונתכוין להרוג את חברו והכה את האשה (ולא שהתקוטטו עם האשה שאם לא כן למה כתוב "אנשים" היה לו לכתוב "וכי יריב איש ונגפו אשה וגו'" - עפ"י גור אריה).

צז. "ונגפו" מהו לשון "ונגפו"?

אין נגיפה אלא לשון דחיפה והכאה, כמו (תהלים צ"א) "פן תגוף באבן רגליך", וכמו (ירמיה י"ג ט"ז) "ובטרם יתנגפו רגליכם", וכמו (ישעיה ח' י"ד) "ולאבן נגף".

צח. "ולא יהיה אסון", מה הכוונה?

"ולא יהיה אסון" - באשה, (עי' שי למורא יותר באריכות).

צט. "ענוש יענוש", מה הוא העונש?

לשלם דמי ולדות לבעל: שמין אותה כמה היתה ראויה להמכר בשוק להעלות בדמיה בשביל הריונה.

ק. היבן מצינו לשון זה על גביית ממון?

ענוש יענוש - יגבו ממנו ממון, כמו (דברים כ"ב י"ט) "וענשו אותו מאה כסף".

קא. "כאשר ישית עליו בעל האשה", מה בוונת הפסוק?

כשיתבענו הבעל בבית דין להשית עליו עונש על כך, (רש"י בא לפרש שאין פירושו שחייב לתת כל מה שיבקש שהרי הוא יבקש ממנו הון רב, אבל "כאשר ישית וגו', פירושו כמו "בזמן" שיתבענו הבעל בבי"ד - עפ"י באר מים חיים).

קב. "ונתן בפלילים", מי יתן ומה יתן?

"ונתן" - המכה, - דמי וולדות.

קג. "בפלילים", מה פירושו?

בפלילים ע"פ הדיינים.

קד. "ואם אסון יהיה", במי יהיה האסון?

באשה.

קה. "ונתת נפש תחת נפש", מה הכוונה?

רבתינו חולקים בדבר, יש אומרים "נפש" ממש, ויש אומרים "ממון" אבל לא נפש ממש, שהמתכוין להרוג את זה והרג את זה פטור ממיתה, ומשלם ליורשיו דמיו כמו שהיה נמכר בשוק.

קו. "עין תחת עין", מה הכוונה?

סימא את עין חברו נותן לו דמי עינו כמה שפחתו דמיו למכור בשוק, וכן כולם ('שן תחת שן' וגו'), ולא נטילת אבר ממש, כמו שדרשו רבותינו בפרק החובל.

קי. "בויה תחת בויה", מה הכוונה?

מכות אש.

קי. ומה משמיענו בזה?

ועד עכשיו דיבר בחבלה שיש בה פחת דמים, ועכשיו בשאין בה פחת דמים אלא צער, כגון כוואו בשפוד על צפורניו, אומדין כמה אדם כיוצא בזה רוצה ליטול להיות מצטער כך.

קי. "פצע תחת פצע", מה הוא פצע?

היא מכה המוציאה דם שפצע את חברו, נברוד"א בלע"ז, (- אוצר לעזי רש"י).

קי. כמה משלם על פצע?

הכל לפי מה שהוא, אם יש בו פחת דמים נותן נזק, ואם נפל למשכב נותן שבת וריפוי ובושת וצער.

קיא. למה הוצרך לכתוב זאת? (הרי כבר כתוב "עין תחת עין", "שן תחת שן" וגו', ומסתמא ע"י פצע נעשית - עפ"י באר מים חיים).

ומקרא זה יתר הוא ובהחובל דרשוהו רבותינו לחייב על הצער אפילו במקום נזק, שאע"פ שנותן לו דמי ידו אין פוטרין אותו מן הצער לומר הואיל וקנה ידו יש עליו לחתכה בכל מה שירצה, אלא אומרים יש לו לחתכה בסם שאינו מצטער כל כך, וזה חתכה בברזל וציערו.

קיב. "חבורה תחת חבורה", מה הוא חבורה?

היא מכה שהדם נצרך בה ואינו יוצא אלא שמאדים הבשר כנגדו, (ובא להשמיענו שאע"פ שלא יצא ממנו דם וסופו להעלות ארוכה כבראשונה, עם כל זה חייב - עפ"י באר מים חיים).

קיג. מה הוא לשון חבורה?

ולשון חבורה - טי"א בלע"ז (-כתם - אוצר לעזי רש"י), כמו (ירמיה י"ג כ"ג) "ונמר חברברותיו" (עי' שי למורא), ותרגומו לשון חבלה בטדורא בלע"ז (-מכה - אוצר לעזי רש"י).

קיד. היבן מצאנו זאת עוד?

וכן (בראשית מ"א כ"ג) "שדופות קדים" - 'שקיפן קידום' (זהו תרגומו) - חבוטות ברות, וכן "על המשקוף" - על שם שהדלת נוקש עליו.

דוברים הרבני לזכות אש כזה שוכני לשמוע ממודינו הדב טל"א
 תנועים מנהל הטבע מקוד חכמה רבנו הקדוש מוה"ר ומהמיוז הקדוש מוה"ר י"ע וט"א
 עסקת האמונה והקדושה והראיה והאמנה והשק"ת שיהיה ברוחי עקבא רבשיאא ברוך יהודי פילם לטור ולבסס נפשו וזו
 ותענוותו מכל סת ופסג ולתבט"י מלכנו אש והמנהיג הקדוש ושורו זה ויראנו תלכסנו בדרך התורה באש ובמים ולקדוש שש שמים

בשם שאדם לא יכול לשנא אבר מאבריו, כל ישראל זה גוף אחד.

"ויחן שם ישראל נגד ה'הר" אומר רש"י 'כאיש אחד' עם ישראל זה איש אחד. וכי אדם יכול לשנא את ה'יד, שנתנה מכה ל'יד השנייה? אדם שפצע את עצמו, וכי הוא ישנא את האבר שפצע לו את האבר השני? עם ישראל זה דבר אחד, זה גוף אחד, זאת קומה אחת, הרשעים והצדיקים הכל זה קומה אחת (לקוטי תורה נצבים). הצדיקים הם המוח והלב, הם צריכים שהחיות האלוקות שבמוח והלב תתפשט בכל האברים, שלא יהיה שתוק בשום אבר. מה זה יהודי רשע? זה אחד שהשתתק לו המוח, השתתק לו הלב. צריכים שהחיות תתפשט בכל האברים, שכלם יחיו.

על ידי השפלות אפשר להחזיר בתשובה וזה יהיה התחיה לעתיד לבוא

כל עוד שאדם חי, הוא יכול להחזיר את כל עם ישראל בתשובה. איך הוא יעשה את זה? על ידי השפלות. כי על ידי השפלות החיות תתפשט בכל האברים, שהם כל עם ישראל, ועל ידי זה יחזרו בתשובה. כמו שרבינו אומר (תורה עב) שעקר התקומה בתחית המתים יהיה רק להשפלות, שרק השפלות של כל אחד ואחד יהיה נחיה ויקום בתחיה לעתיד. וכמה שיש לאדם יותר שפלות, יהיו לו יותר חלקים מרמ"ח אברים ושם"ה גידים שיוכלו להנות מאור האין סוף. כי רק חלקי השפלות שהוא צבר במשך המאה עשרים שנה, הם יקומו לתחיה. ואדם צריך לעשות את כל האפשרויות שיבזו אותו.

שפלות זה לדעת שאני יותר קטן מהשני

כי שפלות זה לדעת שאני יותר שפל מהשני זה נקרא שפלות "משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" שמונים שנה אני עובד את ה', הייתי בהר סיני, ראיתי את ה' בלבתי אש ראיתי את ה' פנים אל פנים. ואחרי כל ההשגות הנוראות האלה שהוא ראה את ה' בלבתי אש, הוא ראה את אליהו ואת מטטרון. מה זה "בלבתי אש"? בלבתי = 434 גימטריא אליהו הנביא 120 מטטרון 314 = 434. משה ראה גם את אליהו הנביא וגם את מטטרון ואף על פי כן משה אומר: אני רק מורה בפתה א', התלמידים רק יגדלו וכבר יעקפו אותי.

בשאדם בענוה הוא רואה את החן של השני

"ויחן שם ישראל נגד ה'הר" מה זה "ויחן" שכל אחד התבטל לשני. אומר ר' יצחק מזורקי (אהל יצחק רנ"ג) שכל אחד נשא חן בעיני חבירו, כי כל אחד ראה את החן ואת ההתפארות של השני. "ויחן שם ישראל נגד ה'הר" אם אדם בשפלות הוא רואה רק את החן בכל אחד, כי נעשה שוכן עפר בחייו. וכל מה שישאר לעתיד לבוא זה יהיה רק השפלות, שהשפלות של כל אחד ואחד נחיה ויקום בתחיה לעתיד, ותענוג של עולם הבא אי אפשר להשיג עם הגוף (תורה עב תנ"א).

תפילות מנזרינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

להתגבר על היצר הרע שלי ולא להלבין פני חברי ברבים שזה יותר גרוע ממיתה ורק לפנים את כל אחד ואחד
דברה ששית "לא תרצח" כנגד גבורה דאדם קדמון. רבוננו של עולם כל יכול, זכני להתגבר על
היצר הרע שלי בהתגברות עצומה עד מאד, ולא אבייש לעולם שום אדם מישראל, שזה כמו
שפיכות דמים ויותר חמור, כי ברציחה אדם מת פעם אחת, ובשפיכות דמים של בושא והשפלה
האדם מת בכל רגע ושניה מחדש כל ימי חייו, שזה עד מאה ועשרים שנה, ואזכה להיות כמו
תמר שהעדיפה לפל לכבשן האש, ולהשרף יחד עם עוד שני בניה, העקר לא להלבין את פני
יהודה חמיה ובעלה לעתיד, פן תזכה גם אותנו לא להלבין אף פעם פני אדם ברבים, ורק תמיד
לפנים את כל אחד ואחד.

להנצל לא לפגוע באף אדם בעולם בין יהודי ובין גוי ולא להלבין את פניו

אנא ה', שלעולם לא אפגע בחברים שלי ולא בשום יהודי חס ושלום, ולא בשום גוי חס ושלום,
ואכבד כל מי שנברא בצלם, כמו שנאמר "בצלם אלהים עשה את האדם", ועל ידי זה אזכה
לשמוע את כל עשרת הדברות, כמו שנאמר "פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש",
ואזכה לראות את אליהו הנביא זכור לטוב פנים אל פנים שהיה טהור עינים, ועל ידי זה אזכה
לרישא דלא אתידע, לנוקבא דפרדשקא לנגב ימין, ואזכה להיות כמו תמר שהצילה שלש נפשות,
כי עדיף שיפיל אדם עצמו לכבשן האש ולא ילבין פני חברו ברבים. אנא ה', זכנו אף פעם לא
להלבין פני אדם, לא בסתר ולא בגלוי, ולא אבייש שום אדם, בין יהודי בין גוי, ויותר לא אלבין
פני אף אחד.

לזכות לשמור על פי ולשוני ולא אפגע באף אדם בעולם והכל ה' משגיח ודן את האדם

רבוננו של עולם, "שמרני פאישון בת עין" ויותר לעולם לא אפגע בשום אדם ולא אעליב שום
אדם, ולא אדבר לשון הרע על שום אדם ולא אשפך דם נפשות נקיים, והכל כנגד הדברה הששית
של "לא תרצח", כי כל הלאוין והעשין פלם כלולים בדברה של "לא תרצח" כי "שופך דם האדם
באדם דמו ישפך" כי להרוג אדם בפעל זה רק פעם אחת, אבל לשון הרע ועלבונות ושפיכות
דמים זה לנצח נצחים, בכל רגע ורגע זה אך ורק מתחדש, כי זה שקבל את הבזיונות אין לזה
כפרה עולמית, כי הוא זוכר זאת כל פעם מחדש, וכל פעם זה צף לו מחדש, וכל שניה ושניה
הוא מרגיש רציחה מחדש, והרוצח עצמו וזה שדבר לשון הרע בכלל לא שם על לב כל מה
שעשה, ובמקרה הזה ההרוג בא ברגליו, ואפשר להכחיש את העדים כי ההרוג בא ברגליו, אבל
ה' לא מוחל על זה לעולם, כי יש דין ויש דין ועל הכל יביא האלוקים במשפט. אנא ה', זכה אותנו
לצאת מפל הפגם הנורא הזה של לשון הרע. אנא ה', זכני להיות "נקי בפנים ובר לבב" ולא יהיה
בי שום שמץ מלשון הרע ועלבונות ופגיעה בחברים או פגיעה באיזה שהוא אדם בעולם, ותמיד
אקום על צד ימין ברוגע ובאהבה לכל אחד ואחד.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

ורפא ירפא - והסירותי מחלה מקרבך (פרשת השבוע)

הקדמה

ידוע הענין מה שרבינו הקדוש זי"ע ועכי"א מאד הזהיר להתרחק מרופאים ורפואות רק להתפלל אל השי"ת ולסמוך על ישועת ה' כמ"ש כי אני ה' רופאך, וזה בודאי בלי שום ספק שהשי"ת כל יכול וברגע אחד יכול לרפאות החולי החזק ביותר וכשהשי"ת שולח איזה מחלה לבן אדם הוא רוצה לעורר אותו שיתקן מה שצריך והוא חפץ ומשתוקק להתפילות שלו והשי"ת מתענג על תפילותיו של כל יהודי ובשביל זה ברא את העולם בשביל התפילות של עם ישראל, וזה ברור כשהשי"ת שולח איזה מחלה אין כוונתו שעכשיו ילך לבית חולים, וכן אמר רבינו הק' שמה שאמרו חז"ל "מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות" "מכאן" הכוונה אחרי שבאים לצדיק ונותנים לו פדיון רק אח"כ ניתנה רשות לרופא לרפאות.

וזה רואים המון פעמים כשמתחזקים ובאים לצדיק ובפרט כשזוכים להגיע לתפילות עם הצדיק זה ממש ברוך ומנוסה שהמקום הקדוש הזה בית מדרשו של צדיק דורינו מקום מסוגל לכל מיני רפואות וישועות וכל פעם שומעים עוד ועוד אע"פ שזה ענין שצריך התחזקות עצום באמונה פשוטה ובפרט כשיש ח"ו ייסורים וחושבים שהפתרון עכשיו הוא הבית חולים, אבל בוודאי כשמתחזקים ומרימים את העינים להשי"ת ומשוועים אליו רבש"ע אתה הוא היחיד שיכול לרפאני השי"ת בודאי יתמלא רחמים וישלח דברו וירפאם וכדאי לספר סיפורים אלו שהיו לאחרונה.

הצדיק מברך אותו ובתוך זמן קצר האבנים יצאו בלי שום ניתוח

ב' אלפים-תקי"ז) סיפור זה היה במוצאי שב"ק העעל"ט אחד מאנשי הצדיק היה לו אבנים בכליות וידוע שזה ייסורים נוראים ובדרך כלל הרופאים מיעצים לעשות ניתוח, והנ"ל ניגש למורינו הרב שליט"א והרב שליט"א בירך אותו שיתרפא, ופלאי פלאות אחרי זמן קצר השי"ת הראה ניסים ונפלאות והאבנים יצאו בקלי קלות בלי שום טיפול.

האברך מתחזק להגיע לביהמ"ד של הצדיק ונתרפא לגמרי

ב' אלפים-תקי"ח) וכן היה סיפור עם אברך יקר מאנשי הצדיק שהיה עם חום גבוה והיה ממש במצב של חולשה גדולה והיה לו מאד קשה להתפלל ולהשתתף בסעודת שב"ק אבל עם כל חולשתו התגבר והתחזק להגיע לסעודת מלוח מלכה עם מורינו הרב שליט"א כי ידע שזה ההשתדלות הבטוחה ביותר וכמו שאמרו חז"ל "מי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם" ואע"פ שהיה לו מאד קשה כל תנועה ללכת ובי"ה בחסדי השי"ת המחלה עברה ולמחרת בבוקר התרפא לגמרי.

וכבר פורסם כמה וכמה סיפורים כאלו, וכן כמה סיפורים מאנשי הצדיק שהיה להם מחלת השושנה ה"י שידוע שזה יסורים קשים מאד ובדרך כלל זה לוקח עשרה ימים לפחות להתרפאות אבל התחזקו להגיע לצדיק ובתוך זמן קצר נתרפאו לגמרי.

(וכדאי להזכיר מה שרבינו אמר, שהשי"ת יכול לרפאות אפי' כשהולכים לרופא וזה חיווק לאלו שקשה להם להתחזק במצב של חולי וכן הולכים לרופא צריך לזכור דיבור זה ולא להחלש דעתו כי השי"ת הוא רופא רחמן ורופא חנם בכל מצב שהוא).

הרה"ח ר' שמואל חיים יגלניק זצ"ל

ב' אלפים-תקי"ט) בשבוע שעבר נפטר הרה"ח הנ"ל בציון שמעון הצדיק, האברך הזה היה דוגמא של חסיד ברסלב עם כל הייסורים שעבר היה תמיד בשמחה והארת פנים והיה משמח כל מי שהיה במחיצתו, ובפרט היה מורגל לראותו תמיד מוקף עם אנשים שבורי לב שמצאו מנוחה לנפשם להיות בקרבתו שהיה לו תמיד סבלנות וישוב הדעת לשמח אותם וכמו שיבחלחט"א מורינו הרב שליט"א אמר בהספדו שאמר עליו בהלוויה שעברה דרך ביתו של הצדיק והרב שליט"א יצא והספידו ואמר שהיה תמיד משמח אנשים וקירב הרבה יהודים לרבינו הק' זי"ע ועכי"א, וכדאי לציין מה שאמר רבינו הק' שכדי לומר מילתא דבדיחותא צריך ג' כללים, א. שלא יפגע בשום אדם, ב. שלא יהיה ניוול פה ח"ו, ג. שלא יכוון להתגאות, ורש"ח זצ"ל היה משמח יהודים כמו שצריך, והמילתא דבדיחותא שלו היה עם הרבה יראת שמים ושמחה דקדושה.

הנשמה של הנפטר נמצא היכן שיושבים שבעה - (סיפור רוח"ק שהיה לרש"ח עם יבלחט"א הרב שליט"א)

ב' אלפים-תק"כ) הרה"ח הנ"ל היה לו קשר חזק עם מורינו הרב שליט"א וגם כשהיה הצדיק בכלא היה מתקשר אליו ופעם כשהיה באומן אצל ציון הק' קה"ק הרב שליט"א מתקשר אליו ואומר לו "דע לך שכשמישהו יושב שבעה אזי הנשמה של הנפטר מגיע למקום שיושב שבעה ורש"ח זצ"ל לא ידע מה כוונת הרב שליט"א ולמה אומר לו זאת, אבל אחרי זמן קצר נפטר אביו של רש"ח ומכיון שהיה באומן ולא היה לו באפשרותו להגיע ללויה וכן לשבת שבעה עם כל המשפחה והיה לו צער מזה והנה נזכר מה שהרב שליט"א אמר לו וקיבל מזה התחזקות וחיות גדול שנשמת אביו זצ"ל נמצא איתו ואיך שהצדיק כבר ראה זאת ברוח"ק לפני זה.

הצדיק לא צריך שום דבר - רק להגות בתורה הק', אלפי ספרים מגיעים לרב שליט"א - לזימבבואה

ב' אלפים-תקכ"א) אי אפשר לשער ולתאר מה שעבר על הצדיק בשנות גלותו שגלה עבור להמתיק דינים מעם ישראל שכידוע גלה ממדינה למדינה כמה שנים בתלאות וייסורי הגוף והנפש שאין לשער, ממרוקו לזימבבואה ומשם ליהנסבורג ומשם להולנד ושוב ליהנסבורג וכו' וכו' אפשר לכתוב ספרים שלמים רק על שנים אלו, ונעתיק קצת מגליון התחדשות שלאחרונה מסופר שם מקצת מן המקצת סיפורי נפלאות משנות הגלות, (העתק מגליון של חודש שבט) ... בבית הרב שליט"א דיבר בטלפון עם שנים מאנ"ש שטיפלו בספרים של הרב שליט"א שעוד נשארו במרוקו והרב הורה להם להביא את כל הספרים לזימבבואה באומרו שבינתיים הוא לא חוזר לאה"ק באותו זמן היו אצל הרב שליט"א רק חלק מהספרים ואלפיים נוספים אמורים היו להגיע בקונטיינר משליח מיוחד ... הרב שליט"א ממש שמח בכל ספר וספר שמגיע לו, בחדר של הרב היה חמש ארונות ספרים וכל הקירות רק מלאות ספרים ... ובכל פעם שהרב עבר ממקום למקום נסעו אחריו מספר משאיות שהובילו אלפי ספרים של הצדיק.

מורינו הרב שליט"א שוקד על תלמודו כשלצידו אלפי ספריו

~ קריאה נרגשת ~

בחסדי השי"ת זכינו להו"ל עשרה חלקים ברוב פאר והדר מסיפורי הצדיק שליט"א, ומכיון שהושקע בזה המון טירחה והוצאות ורוצים למכרו במחיר מוזל כדי שכל אחד יוכל להנות מאור חדש זה, באנו בקריאה נרגשת לכל נדיבי לב לתרום בעין יפה. נ.ב. מי שתורם סכום 1480 ש"ח, אזי יזכה לזכות של חלק אחד שימכר במחיר של 10 ש"ח. לתרומות נא לפנות לפל. 0583298902. וזכות הצדקה יזכה לרוב ברכות אמן.

◆ ברכות עד בלי די ◆

להגה"ח ר' חיים כהן שליט"א

ר"מ בישיבת "חכמה ודעת"

על השתתפותו בסכום נכבד עבור הקונטרסים "האש היוקדת" אשרי חלקו,

ובזכות מצות הצדקה לפרסם שם הצדיק השי"ת יברך אותו בכל טוב לו ולמשפחתו ונזכה בקרוב להתגלות כבוד מלכותו עלינו אמן.

דיבורים קדושים בוערים כלפידיים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכי"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גהלת ההינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הגה"צ ר' גרשון שטמער זצוק"ל (יו"ר העדה החרדית)

(היה מגדולי הת"ח ועובדי ה' מהדור הקודם והיה חברותא של הגה"ק מטשעבין זצוק"ל)

(ליום היארצייט - כ"ט שבט)

הכרובים צריכים להיות "זהב טהור"

הגה"ק ר' מאיר שפירא מלובלין זי"ע ועכי"א היה אומר על מה שרואים בפרשת השבוע בפסוק "לא תעשון אתי אלהי כסף וגו' ופירש"י בא להזהיר על הכרובים שאתה עושה לעמוד אתי שלא יהיהו של כסף, וידוע שכל הכלים של בית המקדש מותר לעשות מכסף או של עץ אם אין משיגים זהב, ולמה הכרובים צריכים להיות דוקא של זהב, כי הכרובים מרמזים על התינוקות של בית רבן, וההינוך של התשב"ר צריך להיות "זהב טהור" בלי שום תערובת של דבר אחר, ואם אין זהב טהור אזי נשאר הארון בלי כרובים.

הגה"צ ר' גרשון שטמער זצ"ל עם הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל.

(הגאון הצדיק ר' גרשון שטמער זצ"ל שאמר זה בשם המהר"ם שפירא מלובלין זי"ע).

זי"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלם תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים